JEPAÏHCDEE CAORO

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ В ТИЖДЕНЬ

Pik II.

Станиславів, неділя 8 березня 1942.

Ч. 28 (69).

ШЕВЧЕНКОВІ РОКОВИНИ

Встане Україна І розвів тьму неволі, Світ правди засвітить, І помоляться на волі Невольничі діти.

В своїй хаті своя правда і сила і воля!

Минули в нас два страшні роки огльшовицьког диктатури. Два роки прожили ми серед того жаху. в якому більшість українського народу, бо яких чотири п'яті наших братів і сестер, конала повільною смертю вже 24 роки. На власних очах і на власній шкурі перєнесли ми те страхітія, що його на наші, українські землі принсело з собою жорстоке панування так званих пролетарських "мудрців із сходу". Облесні на словах, несли вони нам визволения від наиської незолі, а на ділі стягли до нас пролетарську неволю, стигли тризогу й веп-вність за завтрішній день, ба, що головніше — повну загладу українського народу.

В таких умовинах ми не могли поминати й нашого національного Пргрока Тараса Шевч нка таким щирим словом, як це нам бажалося. Культ Шезченка в словах тих справжніх майстрів непразди зійшов вовсім на мен вці, стаз оруддям інтернац ональної пропаганди й агітації. Сьо одні прийшов час, коли ми вільно мож мо пошанувати нашого національного Пророка й Вожда.

и ми це робимо. З глибини душі піднімається в нас голос пошани та вдичности до поета, що більший для нас за славних княвів, королів, гетьманів.

Чэму воно так? Бо наші великі держивні мужі, чи то герої воєнного діла — були лише виразниками в реалізаторами націона ьних вимог, потреб, а то й почувань, вони кермували геніяльно відрухами нації, були рукою справедливости, абірної волі народу.

Натомість Воликий Псет Ш:вченко сам в тим творчим, в ждівським духом, що сто літ тому пробудив цілий український народ до життя, що спрямував його до відродження. Шевченко— це велетень духа, що живим словом визначив мету народові і на розстайних щі яках поставив йому ді рэговчаз, кудою далі простувати. Ш.вченко, це дуковий Вожд народу. Слово Його невмируще, 10но завжди між нами. І сам Шевченко— неначе й восі живий між нами.

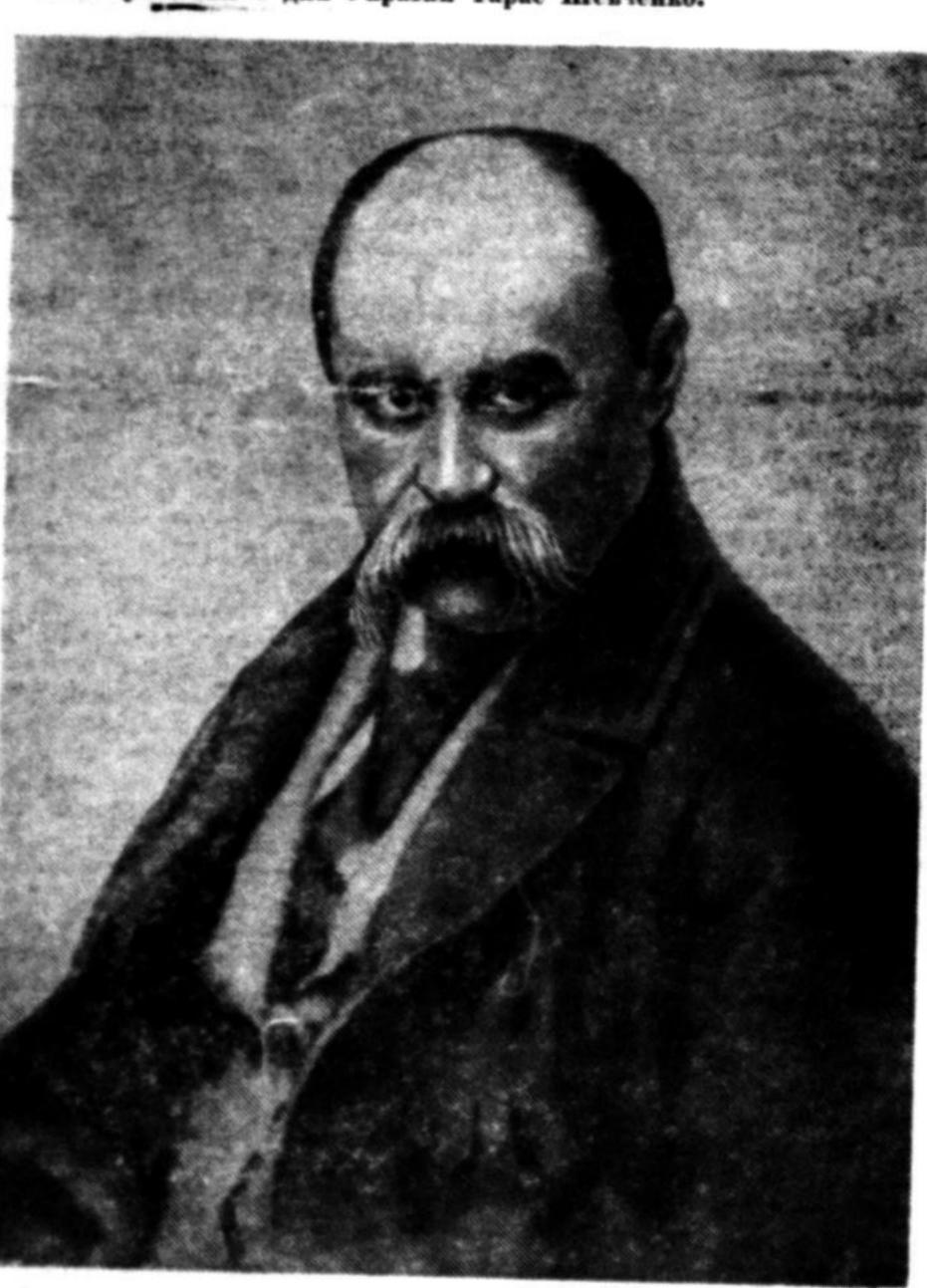
Шороку, коли ми зневірені, коли верзвіряємо далекий іше шлях до адійснення визначеного Шевченком Він був пужицьких синов, а став князем у царстві духів.

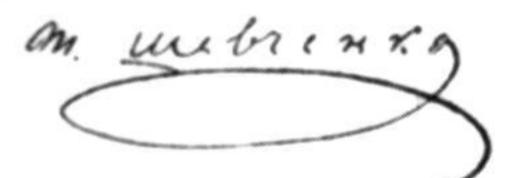
Він був крінаков, а став могутністю в царстві людської культури. Доля переслідувала Його в життю, скільки могла, але не в силі була перемінити золота Його душі в іржу, Його уповання на Бога в зневіру й песимізи.

Судьба не щадила Йону терпінь, але й не поскупила радостяни, що илили із здорового життевого джерела.

Але найкраще й найцінніше задержала аж но смерти — неперевинаючу славу й завжди наново росцвітаючу радість міліоннях людських сердець, що її викликують Його твори.

Тип був і тип є для України Тарас Шевченко.

Вірю в Месію України, що обявиться творчин поривон Духа, зу. силлян волі, запалон любови...

Вірю в Сирави нашої Правду та Перешогу, у визволення Отчини, яке в серцях наших народиться...

Вірю в долі нашої путь теривсту, в братилої прови офіру, в Зевлі страду, в її дуви веливої живво...

Вірю ниві і повсевічно в переножну жертву Хреста.... ....А но вірі пашій незай станеться нап.... національного заповіту, стають Його пророчі, повні бадьорого ідеалізму слова цілющим ліком і заохотою до дальшої невтомної праці на дорозі до осягнення світлої мети.

Тільки праця, вперта праця в поті чола, дозволить нам побороти всі перешкоди, злупати скелю всяких противностей, що лягли нам напо-перек дологи й дасть живими очима оглядати соние Правди.

Не зневірюватися нам, не спускати вниз прапора, але далі витривало працювати з повною в рою в краще завтра Українського ін роду, йдучи за Тарасовим покликом у передмові до другого видання Кобавранія, не вдавайтесь в тугу, але молітесь богу і работайте розумно во імя Матері Нашої України безталанної". Ів. Ставничий.

Тобі, Богові нашому, Панові милосердному молимось.

Тебе, Отця доброго, благаемо: Дай силу всім вкоритися перед Одния.

Дай нам Одного, щоб обеднав нас усіх, а сам був слугою Землі нашої,

Зірви ланцюги рабства, що заїр-

Розкуй кайдани вічних спорів, у які заковані руки наші, щоб могли вони творити власне життя.

Низу, нами ж зорзну, дай нам засіяти своїм зервол, щоб кукіль з сусіднього полл не долетів до нашої борозни.

Дай нам годуватися власним хлібом та хліб у своїй хаті пекти.

А зброя на на хай буде гострою та страшною ворогам...

I потавруй любовю Твоєю серця наші, бо без неї спасти себе не зможемо.

Здійми полуди з очей наших, щоб узріли ми **Правду** Твою та перестали блудити манівцями. Виведи нас на шлях Твій, змилуй-

ся над нами та спаси нас.

I заплакали усі гіркими сльозами та заридали.

А темряза велика сповила землю і пролунав Голос:

іменем **Моїж** перзможете ворогів і неназисників...

Вух Мій увійде в вас і повстанете Землею...

А на той час прозрять сліпі, щоби впізнати Правду з Нього народжену, бо світ Ії не знає...

Отже пошлю між вас Лицаря Хороброго... вій мечем своїм до Неї шлях вам прокладе...

Скупіться біля нього муром а вашою буте верховина і вашим Завтрішній Лень...

Хай у скрцях ваших буде тиша Віри, з Неї народиться Чин...

(3 Думи про Україну" Монтрезора).

Большевики вибирались на Скандинавію

Тоді, як Німеччина була зайшита нійною на заході, большения використали нагоду до нападу на Фінлиндію, щоби таким чинов утворити собі бизу до нападу на решту Скандинавії. Тому то вони вже від довшого часу на свої північні границі звертали особливу увагу, розбудовуючи передусім сітку комуніваційну та будуючи потрібні для ведения війни прожислові підприємства. Та плани їх зайвати цілу Фівландію не здійсивлись. Вони патрапили на ненадійний опір і по неликих втратах вавлючили мир, вдоводиючись тільки невеливним частинами здобутих терыторій. Яв знасмо, тоді перейшли до Росії ті частини фінської землі, які були добре укріплені, а які тепер жели едужити, на нова випадова база до двльшого просувания на захід. До нового нападу на Фінляндію приготовлялась большевія незвичайно солідно. Відбудовано мурманську залізницю. В багитьох віспях пороблено залізнодорожиі відноги в бік західньої границі. Дві паралельні залізнячні лінії Муржанськ - Ленінград і Архангельськ-Москва сполучено поперечивки залізними дорогами. Багато запчайних доріг, яві повстали в тому часі, зовсім не мали служити господарським цілим. Вони мали чисто військовий характер. Східньо-вирельське населення писелено з військово-важних частин краю, а спроваджено на їх місце москалів. Майже всю водну евергію півострова Коля віддано на послуги Мурманської залізничної лінії, яку на великому просторі зелектрифіковано.

Відбудова Білоруси

Білорусь знайшлася в Державнім Комісаріаті "Остланд". І тут відбудова поступиє вперед, хоча праци натранаяє на великі труднощі. Тому важне є восередження всіх сил для відбудови зивщеного війною краю. Щоб наладнати працю ще краще, генеральний Комісар скликав до Мінська трьохденний влад всіх обласних комісярів, начальників поодиноких відділів та ще інших відповідальнях корівників адміпістрації. В своїм діпцевім слові Генеральний Комісар підпреслив, що відбудова Білоруси не вовнина йти тільки шляхом наладивния адміністративного апарату, але що при пьому мусить відогравати ролю теж моменти націонал-соціялістваного світогляду.

Турецька газета проти жидів

Турецька газета "Ількі" повідомляє про засуд одного жида зі Станбулу яв грошеву вару 1.000 турецьких фунтів за те, що він підносив неймовірно висові ціни за товари, яві продавав турецькому купцеві. Автор статті заяважуе, ще не зинти, скільки таких жидіяських купців переступає турецькі закони, в тим самим детковажить собі турецьку культуру та турецькі завчаї та ошукує осьтав турецький нарід при кожий нагоді. Щоби заробити 60 піастрів більше, жид від ряду літ смів опоганивати добре імя туренького народу. Нажаль в Туреччині жиди ще користолоть в прав вільних громадин. З вдичности за це вони діють на шкоду суспільства, серед якого живуть. Постава жидів в Туреччині с одновначна зі смереним ударом зрадника в серце турецької пації.

Смерть відом:го піонера повітроплавства

Y Bepaini swep y nini 81 air nigoжий піонер повітропланства проф. др. івж. Азгуст фон Парсеваль. Він будував в противенстві до Цеполіна рукові вонітроплани та удоспривляюний їх від 1901 p. (va).

на фронті яви

Похід японців на Яві відбувається незвичайно скоро. Передні частини японської армії, яка діє на цім острові, знаходиться безпосередньо перед Бапденг, осідком головної кватири голяндських військ. За цей час втрати ворога на морі значно збільшились. За даниин люнської цісарської кватири за час від 27 лютого до 1 березня затоплено: американський кружлик А-клиси Густон", та такий самий англійський .Есетер⁴. два австралійські кружляки Б-вляси. Щі 4 кораблі затонули надзвичайно скоро. Дальше втратив ворог: два голяндські кружлики Б-кляси. З менших однинць затоплено 7 підводних човиїв, 8 винищувачів, одно артилерійське судно та один виловлювач мін. Японські втрати виносять один виловлевач мін. Один винищувач тільки легко ушкоджений. Про велику морську побіду японців на північ від острова Яви, коло Суробіяку дальші віствя важуть таке: Дня 26 лютого около 100 транспортних японських кораблів з військом і воєнними матеріялани, від охороною восиних кораблів і літавів, зивилоси на морі на північ від острова Яви. Тут союзна морська фльота зложена з военних кораблів підеранидських, англійських і американських мала завдания не допустити апонських транспортів до берегів Яви. Прийшло до бою, який тривая до дия 28 автого вполудні. В тім часі японська фаьота віднесла повну побіду, затопивши 23 вораблі голяндські, англійські і американські. Тільки недобиткам удалося втекти з цього бою.

З пояснень до битви довідуємося, що ворожа фльота виявила себе в бою досить слабо. Кораблі союзників віддали всего 30 сальв, при чому стріляли дуже вевлучно, бо від стрілен заявав шкоди тільки один японський винищувач. Слаба пільність ворога є тим дивніша, що віддаль стрілу виносила всего 20 км. Тільки ведобиткам ворога удалось втекти з цього бою. Леякі стратеги твердять, що ця морська битва повазала не тільки слабість союзної фльоти проти японської, але й завдала Англії, Америці і Голяндії такий удар, від я-ого вони вже не піднесуться. Треба ще додати, що прв цьому потерпіла багато Австралія, яка має не багато морських одиниць.

На Яві японці висаджують дальше свої нові відділи, а це викликує тільки замішання в ворожому таборі. Японці ідуть вперед і незабаром опанують цілий острів. Головинй вожд союзного війська на Яві вже втік, полишаючи свое військо на ласку янонців. В звязку з таким положенням на Яві Австралія робить поснішні воєнні приготувания.

На північнім Борнео японці знищили рештви голяндських військ, які старались ще ставити делкий опір.

На фронті Бірми, який є другим тепер найважнішим місцем боїв південноазійського простору, японці натискають дальше, при чому роблять великі приготування до другої рішальної офензиви,

Але ми, що боролись більше як 20

Проклямація індійських націоналістів

Один з визначних провідників націоналістичного індійського руху, який попереднього року втік з англійської вавниці, видав до індійського народу завляв, в якім читаємо: "Приблизно рік мовчки і терплино я приглядався перебігові випадків. Тепер, коли прийшла година, я виступаю і говорю. Бритійський імперіалізм — це найбільш діявольський ворог всякої свободи в новій історії, найгрізніша перешкода у всякому поступі. Через неї велика частина людства жила в вевільництві. В самій тільки Індії, яка добра пята частина всього людства, жила в безоглиднім гвіті та переслідуванню; до зовнішнього світу час до часу долітають голоси з Індії, піднесені національним конгресом в імени цілого народу. Але ці голоси переходать через закамарки англійської пропаганди, і той хто уважає їх за виня відьної Індії, поповние веливий блуд. Величенна більшість індійського народу, яка не коче жодного компромісу з англійською імперією, буде дальше боротись, аж дови ве здобуде ціл овиту незалежнеть. Через восині відноснин в Індії голоси цих свободолюбиих індійців не вожуть дістатися поза границі краю.

рокія за наше національне визволения, знасмо докладно, що велика більшість наших людей сьогодні думає і відчуває. На цім роздорожжі світової історії, на якім ми стоїмо, я святочно заявляю від імени свободолюбних Індійців, що живуть в Івдії і за границею, що ии дальше будемо боротися проти бритійського імперіялізму, аж Індія стане сама наном своєї долі. В цій боротьбі і в цім часі, який потім прийде, ми будемо з усього серця співпрацювати з усіми тими, які воможуть нам поконати спільного ворога. Я є переконаний, що в цій свитій війні величения більшість нашого народу піде за нами. Ніякі крутійства, інтриги чи вмови агентів англьо-американського імперіялізму, хоча б вони не знате де заявились та були не знати явої національної приналежности, не зможуть інд:йсььому народові засипати очі піском; чи завернути з догоги натріотичного обовазку. Для Івдії настала рішальна година. Тепер Індія повстане та порве кайдани неволі, які її так довго вязанля. А по увільненню Івдії піде теж і Азія і пілий світ дорогою до вищої мети визволения людства".

Україна тереном управи олійних рослин

Значения управи одійних рослин осмовується на тому, що олійні росливж в влощі одного га в пересічному приносать в 6 або 8 разів більший врябутов товщу яв пашні рослиня з такої самої влощі, перемінені на товщ в научках твария. Крім цього залишаються з олійнях рослен олійні макухи, як високовкісний харч. Отже підвищення управи олійних рослип є вайцевнішим та найскорішим засобом того, щоб забезпечити Европу в товщі вавсної вродувції. Соняшивви, аьон, та комощий, так ик і посіння бановни, вожирені головно в пінденній — та південно-східній Европі і в Україні, Олійні рослини: ріпан, гірчиця, вак та льнаме сімя в серед) щій та західвій Европі. Використання рослин як сирівців є дуже широке. В Україні управляють сою від де-

сяти років. На кілька років до війни, соя займала в Радинському Союзі 40/. посівної площі олійних рослин. Простір України має значення, як простір управи промислових рослин. Неменше 26% посівної площі олійних рослия в европейській частині Раданського Союзу находилась в Україні, яка стоила таким чином на першому місці віж просторами для управи одійних рослия в европейській частині Радинсъково Сокову. В 1938 р. посіяна площа для льопу займала 173.000 гв. для сонящинка 668.000 га, для сої 61.000 га. Бановия, яку тут управляють під десятва років, займала 229.000 га. (ти).

З індійських розмов

Панування англійців в Індії над 300 міліонами населення опиралось передусім на силі морській. Англійська фльота, яка без перешкоди проїзджала найкоротини шлях з Англії до Індії, буда запорукою сили Англії на Сході і то на морі та на зайнятих кольоніях. Нині ситуація стоїть вовсім інакше. Не тільки англійська фльота дуже ослабла, але й утратила найважніші свої бази. Сінгапур уже зовсім втрачений, Гібральтар, Мальта, Суез під постійним діянням зброї держав пакту. Це привело до посиления протнанглійських та самостійних настроїв серед індійців. Багато нового в справі Івдії внесла візита Чянкайшека, який побіч розмов чисто військового характеру заторкнув справу політичного становища в Індії. Його розмови не обмежились тільки до порозуміння військового з янглійським командуванням, що зробити на випадок перервання Бірманської дороги та як знайти инпу. Його вібита в Делі, яке є релігійноваціональним центром Індії, вивликала зрозуміле зацікавлення. Тут стрінувся витайський маршал з провідником індійських націоналістів Негру. З рознови, яку вели ці два мужі, ціваві дол речения Негру: Незалежність Китав: означає теж незалежність Індії. Як тільки Китай її здобуде, одержить також її і Індія.

В 1940 році писав він, що хоча в найближчій будучині неможливий с всесвітній союз держав, то всетаки Індія бажає бути в тісній сполуці з Китасы, Бірмою, Цейльоном, Афганістаном та Персією. Ми не хочемо так званої охорони бритійської фльоти і армії. Ми можемо діяти самі для себе. Чи отже тепер справа азійського союзу була головним предметом нарад? Чи розмови обох мужів йшли по лінії бритійських інтересів? Коли Негру ше в 1930 році відвідав Чувкінг, тоді говорилося в Англії, що це означає тісний союз Англії, Індії і Китаю, який буде боротися за демократію свободи та всесвітній мир. Але як на ділі ці фрази виглядали, перевонався ** сам Негру, коли його в праці над свободою свого народу англійці замкнули до визниці. Сьогодні англійська преса думає, що індійські розмови принесли скрінлення для Англії та полекшу в напружених індійських відносинах. Чя так думае Негру, можна сумніватися.

Розвязано об палати конгресу в Уругваю

Після однієї бурхливої дебати в севаті, в віч на 22. П. розвязано — як вовідомляв ть з Монтевідео — обі вала и конгресу. Як повідомляють даль- г. . ше, міністер війни Рольтті уступив зі свого становища. (ти).

Співпраця на Пвденнім Сході

Почуття спільноти на південному сході Европи вочинає з дня на день збільшуватися. Держави, які є в близьках звязках з Німеччиною і Італією, ватісняльть теж взаємнян і між собою. -Це виявляеться в цілому ряді взаємних відвідин, подорожей та офіційних візит. Недавно перебувала румунська військова делегація в словацькій столиці, Братаславі. Цими диями прибула знову до румунської столиці, Букарешту, словацька військова місія. Румунська преса підвреслює з тої нагоди спільні, подвиги румунської та словацької армії на східім фронті. Часопис "Упіреа" пиши: "Солідарність Хораатії, Румунії і Словаччини буде в найбутній Европі чинником ладу та міжнародньої співпраці", Незабаром має повстати хорватсько-румунський інститут культури, явий мае служити культурній ниміні обох народів. Румунська культурна пропаганда в останиих часах виходить далеко поза межі південно-східнього европейського простору. Румунія буде брати участь в протибольшевицькій виставці в Парижі.

Зміст Звідомлення

Головна Нватира Фізера 6 березня мін іншим подала до відома:

Верховної Команди

На сході знов відбито сильні большення наступи на німецькі позиції, при чону ворог на ново потерпів великі втрати. Тільки на протизі 4 і 5 березни втратили большеннки 61 тапвів. Дії вімецького летупства були спрановані головно проти Севастополя. Бонбардовано теж осередок міста Москин.

На водях доверуги Англії затоплено один корябаль на 3 тис. тон водомістоти. Літаки бомбардували деякі портові місцевості на англійськім побережжі.

Як подало падавичайне повідомлення, вімецькі підподні човни затопили змову на північно і середньо-американських водах дальших 12 кораблів на 28.500 той подомістоти, в тому 7 тамверів. Крім цього затоплено одик виняні) пач та ще два кораблі.

В Північній Африці летунство бомбардувало ворожі становища. Також вчорашилого дня сильні налети німецької авіяції були спрамовані проти острова Мальти.

Дальші протижидівські зарядження

В Чеськім Протектораті Уряд рішив вевсім відокремити всіх жидів цілого враю та призначити їм одно місце осідку. Цим місцем буде Терезієнштад. Є це місто, яке лежить на пограничні Чехії і Судетів та має вобіч німців 7.000 чеського населення. Всі арійці мають задинити місто та поселитись в довільно вибраній іншій місцевості Протекторату. Кошти переселення поприває держава.

Зиону ж в Румунії всіх жидів, які дотейер ніде не працювали, мяють виселити на окуповану румунами територію між Дністром в Богом. Розпоридов буде відноситися і до всіх тих жидів, які не викажуься, що принаймий лише 10 днів були занаті при відгорганні свігу.

Чума в Китаю

Чума навістила різні провінції Китаю і спричниює урядові Чівнкавшека нові клопоти. Уряди здоровя намагаються вислати велики кількості щіплянки до провінції Сулян і Нінжіви, де було найбільні смертинх випадків з приводу цієї жахливої пошести. (ти). Ілько Журбенко

В вольну Тарасову річницю

Коли нам світити сонце перестало 1 темна вічка на земню спадала, 1 товпились чорні хмари доверуги, Коли з Москви дикі орди напливали, Нам віру зі серци кати виравали, Й Тебе від нас взяли люті вороги.

Казали: "Не ваш він, а наш, поет ліри. Неправда, щоб в Бога він там колись вірна".

І вирвав Тебе нам Москвич-голапас. І так ми за Тобою тужали без міра, Як у тюрмах-муках діти вам сиділи, В Тобі вашу радість взяв воріг від нас.

І коли нас били, в кайдани кузали, А ми під кнугом плакали, стогнали, То і Ти, Тарасе, терція з нами біль, Бо в пень нашу молодь вороги стинали, А герої в жертву життя своє клали, Як в покоси збіжжя серед буйних віль.

Тебе збезчестван, Твою чисту душу, Тебе посудили о зради покусу; Про ніби комуну Ти в думах ширна, Хоч всі це признати, ве тільки я мушу, Пруже, приже,

З Марксом все боровся, комуну громпв!

І знав повторилось Твоє довое горе
З часів, як то вели Тебе в степ над море,
У пустарі докі, в дикий Козахстан.
Бо чи це Підоіря, чи Карпати, доли,
Чи це ваддвіпрянський широкий степ,

ноле, Як брав нас в неволю, то й Тебе, тиран.

І Тебе боліло повне страхіть время, Кайдани та муки із Москви, із Кремля, Кроваві тортури всіх Твоїх братів Й дуком Ти облетів українські землі, Щоб сліз назбирати із кожної сем'ї І Ти вінець слави героям з нах сплів.

І жемчуг блеститься в тім віночку слани Над верли, клейноди, гетьманські буляви, Крыщий зірок неба, понад цвіту жмут. Це сльози в колгоспах, серед баз тудови. Це стіни тюремні, червені від крови. Тисячів десятки або й сотві Крут.

Тебе то боліло до швіку, до крови, Як плачем зачеслись луги і діброви, поля й полонини наших гір Кара т, Як замість зазулі зловісти щ сови, Що вдруге погинуть в нас Гонти, підкови, Во муки привіс нам червоний сатрап.

П як колись, Тарасе, не зважав на глуми Тя в неволі крадьки свої важлі зуми Олівнем в мережу, в пісню і и сплітав, Тик вдруге кобаврські забреніли струни. Що загибіль в Москви, з времля зо нас І внов Ти заплакав, і знов Ти писав [су не

А як в полон взяля кати духа Твого, А чер оний иг уру в брага дорогого В салистичній люті серед мук здирав, Ти сестру, Ти брата тоді взявав свого Тервіти ше гроха, не много вже того. І так до відваги Ти їх загрівав.

Так то появився новий спів, Тарасе, і ро страхіт я, горе, про колгосан, бази Написаний кровю сестор та братів Ввесь свіє вех й знає, всі народи—раси, Що з нами робили з Москви галапаси, Які цореформи червоних катів.

І як вийдеш в поле ти нивку орати,
То й там цю поему зм жеш пролитати.
Піделухай лиш уважно ти брязкіт плугів!
Щож го вона кажуть? Що кривда топтати
і гріх за напуту к ждий буде мати,
Хто кости потовче убятих братів.

А вслухайся в шелест ти степу буйного, То й там ти поему найдеш змісту сього, Бо й в степ Тарас Геній біль і сльози

Чуеш, що степ робить? Шле мольби до

Бога, Щоб не слав ніколи ном вже горя того, Лаш наші змагання, щоб благословив.

А в небо ти глян-ш в ніченьку погодя, Де зі вірок гасла любови та згоди, Де злоба не знайдеш, де крлидам не час, То й там ці мережі волі та свободи зі сліз, з го я твого, нещлений народе, В южав у плему бандурист Тарас.

А навль хат двері, здав лось, відчули Твій біль, Твоє горе, стіви, стеля, усли. Цю сум у поему й в них втілив воет, Про те, як то діта з гол ду нам пухли й, хоч ма працю зали в колгоспах мов

Нас пхнуля червоні в безодню тенет.

А як ти лягаем нічною порою Певнай відпочнику, певнай вже спокою, То Тарас й бандуру Тобі в сон кладе. І бренить бандура піснею сумною, Мов кобзар співає твір поему свою Про сцени арештів, про сыкаведе.

А як в снах відійден в надземські країни Радий, що в споченку ні перерв ні зміни, Що в вісно не бублить вже енкаведаст, По хаті герцюють тортур страхіть тіни, На дв рі крик чути, хтось гримає в сіни. Та це вже не ворог, лише вітру свист.

Певін, дух Шевченка, без перерви грає, Історичну думу про вас він співає Про тортури, муки, в тах жахлавих днях, Та коли в нас волі вже сочце сіяє, Жаття нам щасливе в і с заповідає, То Богові дяка, що ворог вже в слах.

Недавно повстав в Болгарії спеціяльний Комітет під назвою "Нова Европа", якого завданням є вияснити в цілому ряді рефератів відношення Болгарії до Нім ччини та Італії. Комітет має внести ідейні поправки та вміни в світогляд дотеперішньої Болгарії. Пде тут передусім про впроваджения до болга съкого світогляду та болгарської дійсности тих складників ваціонал-соціялізму і фангизму, які мають загальноепропейський характер. Ці почини сформулував верховний військовий командант з попередньої війня, генерал Шеков так: Не выстарчить бути тільки болгарофілом; Болгарія ве може жити відокремлено від Европи.

СТУДЕНТИ!

обовнакова!

Дия 10. III. 1942 р. в 5 год.

во пол. в примищевы Українського Окружи го Комитену

при вул. Г. Герінг і 22, 1 пов.

при У. О. К. в Станиславові.

Приявність всіх студентів

y. o. K.

вілбудуться організаційні сходини

СТУДЕНТСЬКОЇ СЕКЦІЇ

Переміни в Болгарії

В тих словах заключаєтьтя нова фаза в болгарськім світогляді та розбудові побільшеної держави. До речі, ще заки болгари почели собі усвідомлювати конечність перемін у своїх думках, вже виразні познати нових часів проявились відразу є практиці. Воно є характеристичне для цього хліборобського народу, який відразу діє в напрямі ідей для нього корисних, ще заки вони знайдуть свій вини та розповсюдняться по краю. Як знаємо, Болгарія відразу приступила до жидівських обмежень, ще заки почали говорити про офіційне зближення до

ваціоналізму чи фашизму. Болгарія має багато трудношів, які поконує в свідомості, що твориться інше життя. Нині перешкоди в монополізації та пляновости торгівлі вже повонані. І дивно, що населення не завжди чекало на накази згори, а якби само відчувало конечність цього воєнного заходу і само творило нові умови життя. Слова міністра внутрішніх справ Габровського про конечність творчої діяльности уряду зайшли найкраще потвердждиня в теперішньому уряді Філова. Проведено в загальних зарисах соціяльну реформу, зліквідовано безробіття, випрацьовано 5-ти річний плян та проскт електрифікації цілого краю. Одна з найважиниях ділянов — це реорганізація та вишкіл армії — в звизку з дослідом дотеперішньої війни.

Реорганізація хорватської армії

На засіданні корвательного наралменту маршал Кватернік новідомни про реорганізацію корвательної армії, яка буде вишколювана в старім жоввірськім дусі під проводом добірного складу старшин. при чому візьметься під увату всі найновіші досвіди з цеї війни. Хорватський легіон на Східнім фронті наново показав давню хоробрість хорватського вояка. Цей легіон одержав признання вожда найліншої армії на світі, Адольфа Гітлера. Парлямент нагородив маршала рясними оплесками.

ШЕВЧЕНКО ЯК МАЛЯР

"Садик вишневий коло хати, Хрущі вад в«шинми гудуть; Плугаторі з плугами йдуть, Співають ідучи дівчата. А матері вечерить ждуть".

П'ять строф Шевченка і перед

Таку картину міг змалювати тільки той, хто не лише майстерно воярдів словом, аже й заблиснув як високоталановитий маляр, видатний рисука інник і дуже тонкий та високома істерний гразер.

Справді, Шелченко — багатосторэнній геній. Його можено сміло порінняти в від ком фазорентійцем Мікель Анджелью Буонароттім, який будучи геніяльням різьбирен і рисувальник зм. був р вночасно й видатням як есом, що зайлав не тільки наліж ю місце в історії поез ї, але й валь вон свогі поетичної тео чости съгає ген поза межі тодішньої Італії.

В якому відиошенні у Мікель Андже ньо об'єктивна в іртість його твоет на порочости стоїть до його твое ности в пластичному мистецтаї — в такому у Шевченка стоїть його творчість маларська до тв рчости поетичної. Різниця між ними та,
що в Мікель Анджельо домінує
пластична творчість, а в Шевченка
— словесно-поетична. Інших аналогій до Шевченка шукати було б
важко, хіба ще можь а було б назвати Ріхарда Вагнера, у якого приблизно в такому самому відношенні
стоїть поетична творчість до його
геніяльної творчости музика-композитора".

Останнью, на підставі грунтовного та об'єктивного критичного матеріялу, маємо амогу об'єктивно оцінювати його творчість як визатного майстра-маляра, рисувальника й гравера, але в очах кілько с поколінь Шевченко геніяльний поет наслоняв собою Шевченка мистця-плястика, Майже пів століття не граділяли належної уваги його пластичній творчости та не вміли належно оцінити її великого значен я та її в госких індивідуальних мистецьких прикмет.

Щой но на початку XX століття історики й криги и мистецтва почали високо оціню зати Шезченкову мілярську творчість, приз а очи йому почестю місце серец найвизначни іх граверів другої половили XIX с о іття. Заслуга в цьому, між іншим, таких дослідників, як Є. Кузьмін, проф. К. Широцький та академік О. Новицький, що покліли нові основи під вивчення Шезченкової да ярської спад цини.

Щоб краще врозумати, чому майже пів сто нття не цінили, або дуже недоци овали творчости Шевченка я с майстра-маляра, треба пізнати історичний процес розвитку українського мистецтві, треба зизти, що Шевчен о в матирств не був творцем, а швид не буз епігоном тісі мистецької ії кол і, або радшем істецького напрячку, що дістаз назву "а садемізму". Вл сне академізм у малярстві, це доба стилю клязичности, чи - як франц ви його извлають - ампіру ("Етріге"), що газував в Европі в першя полочині XIX стэліття, стилю, що в 3)-их роках XIX століття так ясно заблиснув у творчости Брюлова, безпосереднього вчителя Шевченка.

Псля смерги Брю 10В1 В 1352 р. позстала реакція проти академізму нова течія в малярстві, теч я одноблию реалістична, може назіть натуралістична, що вз йшла в історю російського малярства під назвою "передвижницта", якої ін ціяторами були також українці — Микола Ге і Крамськой. Саме під проводом Крамсько о в 1863 р. триналцятьох талан эвитих студентів Академії, незапололен х академізмом, заснув іло товари:Тао, що мало влаштовуваги вистави, щороку "передвигаючи" (перэсуваючи) їх із столиці на прозицию. Так повстало т. з. товари тво "передвижних вистазок", а вс пл в цим "передвижництво".

"Все українське свідоме гродадянство без застережеть придналося до "передвижник в", у яких (ачило атілення та виявлетня не лише своїх естетичних, а е також ідейно-

громадських інтенцій.

Свідомі українці, знайшовщи передвижниках" вила своїх елтичних поглядів, сприйняли не тіми ки їх позитивні, а те й негатити тези і в числі цих останиїх мака.

(TII).

CNOBHICTA

Ein Mann, ein Wort - мужчина і слово це одне і те саме, говорить вінецька пословиця. Їй відповідає вате: "Ліпте не обіцати, як слова не додержати". Ця прикмета — словність уважається істотною прикистою чесного чоловіка. Те, що ктось обіцяв, треба додержати, хоч би навіть нам то приходило трудно.

Німецьки поет Шіллер у поемі "Порука" ("Bürgschaft") описав, як в часах тирана Диніза в Сирекузах, на Сицилії, алопили революціонера Мероса, який хотів Діоніза вбити. Його за те звеудили на смерть. Він просив Діонізв. щоби позволив йому відвідати рідню, попращатися і поладнати свої ме ствоні справи. А як заклединка, що явзяд поверне, залишия свойого приgreas.

В означеному дні його не було. Приитела привеля на місце страти, а коли вже мали виконяти присуд, падбіг задихнинй засуджений. Він оправдуванся, що спізнився через те, що по дорові мусів переплисти ріку, що вилила, та побороти диких звірів і розбійників, що напали на пього. Та невзажаючи на же, він поборов усі перешкоди і вернув до Спракуз, хоча знав, що тут чекає його смерть. Діонія, захоплений його словиістю, дврував йому життя.

Другий привлад словности стрічасно в історії Риму. Картагінці ванли в подон римського полководця Регуля та післали бого до Риму, щоб він намовдав римлян до мира. Регуль виголосив в сенаті промову, в якій візвав римлин не миритися, (після, хоча знав, що чекая його в Картагіні, повернув туди, згідно з даним словом.

Нв говорять перекай, його замучили в бочці, вабитій цаяхами.

В середоващу, де почуття словности ревашнене, уважається, що не додержати слова не є гідним людвии. З-песловною дюдиною ніхто там не хоче говорити. В деявих враїнах слово має таке саме значіння, як присяга і там в суді не євладають присяги, тільки диють слово чести.

Декто уважае, що слово треба додержати тільки тоді, як це було виравно дане слово чести. Та немає слова двоявого - слова чести, деб то слова чесного чоловіка і слова звичайвого. Кожне слово -- вожна общинка дана чесним чоловіком, повинна бути ним сповнени. Слово япоиського лициря (самурая) мис твку вагу, що умови заключаються без воболя ания на письмі, Заключення писаної умови уважає самурай пергідням з поняттям про-

лицарську честь, бо його лицарське слово € святе.

Коли вожну обіцянку, дану чесним чоловіком, треба додержати -- то тих більше треба додержати обіцанку дану в урочистій формі з покликанням на свою честь. Тому не треба його надуживати.

У вас зі словністю справа стоїть дуже погано. На тім терпить загал та одиниці. Скільки, разів нпр. обіцяємо не вити, чи не курити, а невзажаючи на те, не масмо сили додержати слова. Скільки обіцяли ми чи собі, чи другим взятися, нир. до науки чи до чого іншого, а потім й забудено про чанту обіцянку. А вже несловність наших ремісників прямо в пословицю увійшла. Знасно, що вони обіплики напевно ніколи на час не додержать. Те саме з нашим громадянським життам, в ходженням на різного рода проби, сходини, тощо.

Та часта несловність дуже нам шко-

Тому, що вона є нашою національною хибою — ин мусимо доложити всіх зусиль, щоби з неї вилікувитися. Вже з-за-молоду треба старатися, щоби довести до того, що на нашім слові можна опертися мов на скелі, це принесе користь і нам поодинским і цілому нашому народові.

В оточений Великого Гетьмана Богдана Хмельницького був гурт визначинх по ководців, я і своїм життям та вобіням і дапльоматичним хистом можуть світити прикладом грядучим поколівням.

До таких належать по кованки Станислав Кричевський, М розенко-Мрозовицький, Юрій Немирич, валежить до них у першу чергу полковник івач богун. Сам він шляхтич, сия державия королі-ських дібр, з Київщани, отже треба припустити, що подібно як багато іншах його су аснаків - людина з високою о вітою, здобутою можливо що й ва закордонних увіверситетах. На те вкозувало би те, що Хмельнацький вживае бого до авильоматичной служби, вичилав його стрічати московських послів, тощо.

Перший раз в історії стрічаємо його в р. 1649, коли то Великий Гезьман Бегдан -- організуючи вісля побід над Польщею Українську державу - обсаджує своїми найбільше заслуженими дюдьми полвовинцтв · пебто уряди гетьманських намісників, Богун став подільським почковником. Він бере участь в усіх козацьких війнах. Беться проти поляків під Збаражем, громать їх в 1651 р під Винницею, вибраний гетьчаном від Берестечком (татари зрадели і упровадили Великого Гетьмана Богдана), ратує тут козацьку армію від катастрофи.

Він є пенримирамич ворогом як Польщі, так і Москви. Хоче, щоби Україна була незалежною від обох тих сусідів. Тому скі ськв разів йдуть вереговоря з Москвою, вбэ Польщею вія завжди є проти злуки України з Москвою чи Польщею.

він не іде до Переяслава підписувати

Полковник Іван Богун

угоду з Москвою, й відмовляється злоприсягу цар ві на ві, ність.

Н козаць «ій разі, по смерти Великого Гетьмана виступає один проти сою у а Москвою В р. 1659 враз в декільком в іншими козапьками старшан ми підписує відозву до козацьких старшия, що бажаю ь зам ревян з Москвою, в котрій запитує їх, чого вони хочуть уродилися вільним вародом — тепер самі добровільно Москві вневолю під-

Відмовляється віч рівнож підписати Переяславську угоду другий раз, к ли ві пасує її сля Велакого Богдана Юрій Хмельницький.

Так само енергійно виступає він проти згоди з Польщею. Відкидає він усякі вольські сароби перетягнути вого на свою сторому, як ворога Москви.

Ниступає він проти угоди козаків з Польщею в Гадячі, заключеної гетьманом 1-ан и Виговським, та проти угоди в Чуднові, заключеної в поляками Юрієм Хмельпицьким.

Як протавника угода в Польщею поляки богуна арештують і увязнюють . у Мальборгу в східних Прусах. Звільнений з тю, ми він не перестає виступаги проти П льщі.

27 люгого 1664 р. поляки розстрілюють його, ык свойого непримиримого ворога і пето року минуло 278 ліг, як згинув полковник Іван Богун.

В особі івана Богуна стратила Україна одного з найкращих своїх лицаріс, що холобрістю і чистим як сльоза характером бл. стять в нашій історії. Вороги ловили фого дарунками, але не могли з овати - 1 ан Богун вабрая радше смерть! (В. Р.)

ГОСПОДАРСЬКІ ПРИГАДКИ НА ВЕСНУ

Наші хлібороби повинні у теперішню военну пору особлину увагу знернута на стар»ние виконання усіх праць у госполарстві, Це тимбільше пеобхідне, що підчає большевицького панування в наших селян не було охоги до праці. а тому наші воля дуже -внедбані. Для того треба совісною працею волівшати гаведбані ґрунти та на юлужити втрачене, з весною господ рі м ють чим ло приці, яку пераз забувають виконати, а пе все причинюється до назького абору урожню та вазгалі малої дохідности в господарстві.

На подвірі треба старанно пригоговита насіння до посіву, притроїти й го та докладно посортувати. Знарядля господирські та машини треба оглинути і направити те, що потрібно. В сиді треба побілити овочені дерева. Білимо густим вапияним молоком з д бавкою невеликої кількости с дової карболіви. Бе емо на 10 літр:в води 1 кг свіж і гишеного вашна. Білимо очищені пні д. рев. Треба приготовити собі також хе-ічні розчини, якщо такі м ж са де роздобути - для эрошувания овочевих дер-в. Цими розч в м поборюємо різні шкідинки та хвороби осочевих дерев. Заичийний спосіб пе зрашування бордоською ріди юю 15-05% Для знащування шиілинків дом шуємо до пього розчину парижської зелені - 63-80 грам на 100 літ, ів бор юської рідини. В саді треза ще перепровадин останній перегляд корон овочених дер в та усунути неодалі овочі та ластя. В них скривається багато шкідників та зародвів грябковях хворіб, що псувоть овоч і роблять вого м л вартісним вродуктом. Шэб опізняти цвітняя ов чевих де ев. треба довируги пиів як дал ко сягає корова, втоитувата міцяо сніг та ще й го прикидати з різнях місць Тоді такий сиіг значно пізніше тає і в той спосіб припізнюється розвиток овочевих

в пасіці треба уважно прислухуватися як грає бдж ла. М же вона потребує підкормки, то треба її п г фио дати. Як вже добре вотепліло і б ж ла вилітає, тоді греба відкряти в полудневих годинах вулик і його вичистити. Утепления в вуляку ще залишаємо Забираєм» його щ йно тоді, як на дворі настала постійна теп юта.

На поле виїзджиєми щойно тоді, коли грунг добре відс хие -- на тільки що кі в не грузне га не лівить я земля до господарського внарядля. Хто ранше ві дить на поле, цея сам с бі ш год ть, бо и ус бу юву г ушту. Тепер треба окречими різчаками відпроваджувати

воду в доли юк та заглибин на полі.

Там, зе багато снігу навіяло, треба його розкинути, щоб скорше таяв та щоб не витворювалися мокрі гиізда.

На луках та сіножатях треба прочистити рівчаки, що ними візводнюємо, поправити містки, повитивати куща, щоб умож вынти собі добрий наступ на луки. Як тільки син стає, тр. ба порозкидати кретовиняя. Старе учетовиния поросле травою треба розрізати вавхичест відгорнути деривну, вифрати з млю, розкинути її та назад заложити дери«ну.

ОГОЛОШЕННЯ

Оцим взиваєть и всіх українських і польських редакто ів і журеалістів, що проживають на терені Дистрикі у Голичина письменно аголоситися до дня 31. березня 1942 р. в мосму уря ц у Львові при вул. Сикстуській 23 г. кімн. 2, для реєстрації і одержавня карти дозволу.

> Уповноза жений Шефа Преси при Уряді Генерального ГУберн торства на Ди трикт Галичина.

примириму ворожнечу до вхадемізму, в лавах якого жив і творьв до кінця життя Тар с Шезченко. Звідси нечежнив сто для українців другої половини XIX століття сприйняги малярську творчість Шэвченка, звідси той сум і розчарування в малярських творах і рисуньях Шезченка, авідел то иззадоволення Русова, прияте я гередвижництва, тематикою Шевченкових рисунків, позбавлених мотивів "всесвітньої печалі".

Під кінець XIX столітть, коли "передважництв " зазоювало й закріпилося в Академії, історія повторилася знову, а молоді майстри, піонери моде жиших форм м істецтва, виступили проти гередвижникіз, а вслід вз цим від антипатії до -си отнажів кважи оди умкіможив вій містецькії молоці пілях до прийняття чистецтва Liesvensa, в тим самим до виздигиения погладу, що академізм як доба в мисте ішти не кращий і не гірший від св іх ваступників та попередників, що у межах акатечняму Шевченко важдрания заблись ути високо-артивообщина талантом, залишаючи в ими цілий скарб прекрасних 1901 K

мистецьких твор в, які можамо поділити на а гопортреги, портреги, крав иди, а далі чергою побутові, історичні, релігіїні, але оричні та митологичні малюнки, ілюстранії, анатомічні студії й етюди з натур і. колі, офорти, скульп урні приці та врешті таори сумнівного походження, при писувані Шевченкові.

ченкозих творів, на їхніх прикметах чи хибах, треба признати, що одні й другі були вповні залежні від га свое них його часом прийомів і тог маля эської освіги, яку Шевченкові вдалося добути на шляжу тернистого життя, яке довелось йому вести в часах воликого російського шовінізму й ненависти до всього, що українське,

"Але незачежним від одного й другого був нутрішній зміст Шевчанкових малнонк в, серед великого багатства яких мусимо звернути увагу на його побутові й історичні комповищії, де Шиченко хоче промовити й громовль в мовою, яку належно грозуміли тільки ці покоління, що прийшли після нього.

Шевченко — поет мріє й оспівуо

Україну в розцаті її державницьких асприцій, Шевченко маля) рисує і гравног "Дари в Чигирині", сцени з житт і й діяльности Х е іьни цького, Маз.п.т. Война зовського, карти и нозацьких змагань і подвиг в, які — не будучи ілю траціями до його поетичних т.о из були їх клясичним доповненням.

Не зупиняючись на критиці Ш:в- Шевче іко — поет ос івує горе й радощі українського села, недолю укра нських дівчат — покр іток, д тей - сиріт, людей, викинутих поза ремки життя, Шевчен о-малар ДОПО INIOS КАРТИНИ СВОЕТ ПОСТИЧИОТ музи плястичними ма понками в роді "Хлопчек і, що делиться шматком хліба з соба жою", "Кате и а' в моменті, коли її кидає "мо жаль" "Судньюї Ради", "Старост в", "Сама собі в хаті госпольна" ак до цьклу прэ "Блудного сина", в якому хоче да и цілу повчаючу поему про вину й кару, вро упадок моралі й стики в людині.

> Шевченко як маляр-техлік дав прегарні речі в акварелі, але Шівненко як поет, істэрик і дидактик у малярстві дая речі безумовно великі, бо нозі й взплідніою іі. І хоча від "передви кник в" ділить й эго ціле

покоління, а від перших піонер в українського м ілярства в ролі л артино и ай Васильківського ще більше, то історикові українсько. пл істики поставити слід Швена ма іяра на чолі ав інгарду тих у раінських ма іярів, що ш кали "Эіді.Ого грунту" й у так й чи іншій формі й го знахоли іи.

Те, що плястика Шевченка не кор нилась, ані не розив гала в вмаганні до д сконілести форми, але в гли Лин: висловлен эт ним і теї, також характеристичне, як і цине для мистецг. а, що його одним із перших герольдів був Шевченко.

Розглядаю и малярську с задщину Шевченка, ми не мусимо розмежовувати її від його поетичної творчости так, наче быце бу, и різні ре ії".

Одна й др га з зобою зв'язані та одна одну допознюють і врешті одна й друга виплівноть не з "вивчених правил і сухи з доктрин", але з порзвів великого скрич, переповненого спразжнім патрютизм им і без челно о любоз ю України.

Тому, хоч — Ш в е вко поет затемнив маляра, то хго ж не при-SHEE B HEOMY PER 47! B. TIPLAY H

новинки

SEPE3HR 1942

Сьогодні - веділя: 3 посту. Полікар. ЗАВТРА - понеділок: + 1 і 2 п. Г. Ів. Хр писля завтра-Тарасія св.

в справі наліпок на вікна. Споавляемо новинку з попереднього числа часопису в тому, що ціна адпієї наліцки виносить 3) ґрошів ta no 50 (p.).

4) 00) золотих для найбідніших. Як дридусмось в УОК в Отнинольнові, п. Окруж ий Староста переказав на руки УОК 4 0/0 золотих для найбілніших стание амиської округи, яку то гуму роз од литься рівном рио поміж пайбід-, віше виселеня округи. Бідні селязи будуть могли одержати допомогу за окремою опінією своїх мужів довіря,

Обовязов здачі жорен у переховання. Згідно з постановою Окружно- го Староства в Става лавові ч. 19. від 15 AMTORO 1942 | Honitosoro Capoersa в Станислания ч. Vill від 20 лютого 1942. запялиується слідуюче: Всі власники (посідичі) жорен зобовязнні передати всі жорна (ручні млинки) в п. реховання міській Управі, вул. Губернаторська ч 31 Речинень здачі до 10 березня 1942 и. На передані в переховаяня жирна будуть вид-иі Міською Управою посвізки. Перед адачею треба на жорна веділяти картку з тывкого м-терівлу з подминны адреси вла-ника. Неви-опанна пього заряджения издпадав варі 1930 волотих або вазавці до 8-ох місяц:в.

Місто Станиславів у боротьбі з ножужами. По наладнанию організацінно-господарських справ, Вілдія Комунального Господирства подбав і воо вабезпечения мешканція міста перед вожежеми, спровалиуючи фахівця до Міської Пожежної Охорожи та реоргавізуючи II. А треба згадати гро те. що всі обжежні зварядля й автомашави з 4брали жидо-комувісти й місто ос алось б в запрядів. Але при доб.-е ворганізованій праці всі ведом такня усувається, Постепенно при мінімальнім грошонім вкладі перероблено старі автомашини ва пожежні. Ліб.-вно відповід нё склад праціяннків, які чер-з щоденне пливове проваджения зайнять выбирають потрібанх фахових від мостей. Осінню уладжено один курс, а пер-д кількома дия- ми закінчено другий пожежний ку. с. ркий вакінчили по тільки праціанний Міської Пожежної Ох. роня а тек ж Залічничої пожежної Охорони. Курс був п-ставлений на вис-кім річні пеі курсинти погтавичи собі за щль укіпчити куре із дуже добрям поступом та доняндьям всіх зусиль, щоб у якнайкоротшиму часі набути можливо вийбільше из мостей. И с нас інформують, курс игрепровадив вачальная Міської Пожежної Охорони. В часі курсу дававен відчув-ти орак ф-хових підр. чанків в українській мові. Як довідуємось ві і журсанта-спостерича. що й за · правя ступиено вызиднується, Начильник Міської Пожежної Охорови опрадьовує тепер підручини до вправ в у раїн жий чоні На видавия г-кого оідру-ника чевають усі укр інські пожежанки та ізожежиі Охорова.

Послация Владики Восафата. З приводу цьогорічного Ягликого Поету, инсожовреосвищенай Йосафат Коцилорський в Перемешлі вицисав поелёния до піринх, котре свищ-ни в прочиталя з проповіда зьяннь усіх первов перемяської опархії. В сло-і вянвинся дух Ви-окопреосвященого Влади-ER EUTPOPO -- a cani over asometh El Contractor ..... Bi WAXABBO SHEшения, що в го Греко-Китолицькій Церкві і ваш му в-родоні вавесла большеваки. Висикопреосвищений из добрий і розумана б-ть-о, каже спархіяным не REPORTE OR 21-200, also fol MOJETRE. sneck sict, sri repulses, opygnossi, stosтв. роздарувания, вещести, сповідь 1 веливодно св. прет-сти риспятити за жращу долю українського вироду. Слово пледина викла одо велина відвом серед віранх Гр.-Кат. Перкву перемя-Chaul e-apxil.

Ректорыт греко-католицької Дужони Л Семинарії в Перемашлі огоденнув: Повідом'яння богос онів Духодиої Семинасті в переминат та обdoubsentia 7 sanc-e-x rises-aid I simile, Ski Manth Ban p nocestatures ayro-soму станові, що по авия про прийняття до духовної Семинарті слід вносити до 10-березня в. р. До вода-яя долучити фил. Житти крім гого «беольленти до-Ayears up merpeny i c-ig-gree spaneers. Біро особлету плая вість попломиться Вожного киндальта окремо.

E .,

допис з холмщини

Якби порівняти Холміцину з перед евітової війня, чя з польських часів з сучисням станом, то хольшина за цих 2 літа, по упидку Польщі, змінилась на до пізнання. Як відомо, царський уряд рішив в нечно зрусифіку вти цей р й і варід Найбільшою перепоною тут була св. Учія, якої нарід тут твердо держався. Увія була пич чинчиком, що своїм східням грецьким обрядом відріжвяла місц≈вий варод від полякія, а привалежність до Апостольського Престо за ріжнила холмсь«их українців від москалів. Загально принятою бу на тут наша стара ваціональна назва "русяни". В ешті царський уряз, щоб арусифікув-ти українців, рішив знести тут Унію і зробив це в 1875 р. Заметне, що в тім самім часі на всій Уко іні указами п.р. ського уряду в рр. 1863 (чалуєв) і 1876 заборонения прилюдно вживати українське слово: шкільавитно підд но під вагляд уряду, а в Холмщину спр ваджево быгито московських бытющок і учителів. Місцева інтелігенція в часті емігрупала в Га жчину, в быгато свящ ників замкнено у вязницях і часлано Народ геж за ніяку ціну не хотів поки-ути свобі віри. Багато сіл боронило всіма сильми своїх давніх парохів і своєї віри, так що в багатьох місцях російські салдети китунали стерах і молодих, ранили, а то й убивали, як впр. в селі Дрелеві, Протуливі і ін замість український староднаньо! вимови у богослуженвях воров-джено р сійську і взагалі почали тут нехтувати стародавы украївські звичиї, а все роблено на московський лад. Гому церкви ст.я и тут порожніми. Такий ст и тривав тут довгі ровя. Н віть уридовий и репяс (конскрищія) нотував тут 200.000 "упорствуючех, тобто таких, що не покидали Унії. Багаго холмщан потайки переходвло границю і в Галичині сповідались, вівчались і т. д. Одиноку користь витигнули з того полики, бо в 19 5 р. позволено толераційним указом визаванати ім р-мо-кат, віру (а Увія дальше була заборовена!) і тоді 120 (00 бу-шах увія ів перейшло в с латинський обряд, озагалі москалі все лучались з почянамя, тільки щоб заищити український нарід.

Саме ід 1875 р. почалася трагедія Холмщини. Іза.-12, що лишився при привосянню, поноложька відства від релігії. До того в 1915 р. емігрував до Росії, де багато під ало під нп жа революції

і комунізму. Повернувшим в евакуації польський уряд не до поляв відчинати українських шкіл і взагалі че нез "сокальський кордон" не хотів перепускати української національної в юси в Галичини. нправді були й тут одинаці, що бачили пр український національний Зрив на Україні і мали яку таку національну свід мість, але на перешкоді стояли поліційні заборони, пр. не візьно було закладани тут "Просвіги". За те буйно просвіт ін тут комунізм. Не дозволили український національної преси, але за те радіо бу ю дозволене А гам, україн ькі ча російські ввдації була тільки чза Збруча Були села, де й кі іькавалцятьох господарів мало радія (пр. у 3, бовичах, пов. Томащів). Ще за парських часів ці холмщ не, що покінчили російські школи, набрали сякого такого "руського" патріогизму. До того поляки перед війною почали руйнувати туг церкви, а то и бити та в лити вічна, Робили це ночами быни т. зв. кра усів. Це до решти обурило нарід так що з приходом туг совітів всі холміц яе витили іх як списителів і визволителів циітами, окликами і промовами. А коли червова армія прорвалась за Буг, багаго накувало св.: манатки і їхало за совітами, а решта, що не встигла спакуватись, хонда ввіхати зимню 1940 р. коля тут урядувала совітська комісія, Коли десятка а то й согні та тисячі украївців галячан та волиняків втікало в червоного "раю", тоді майж зеі холыщ не хотіл поквнути свою землю і іхаги до оспіваного радієм наю Кіль: з то клопотін, і журби мало тоді укралі ське учительство, що вже по всіх селах урухомило україн ькі школи. Аж почали вертагись ті, що добровільно вихали оповідали правду про червочий рай. це трохи страмало запал так, що тільви частина холмщан вихала і тепер вертиються вбогі, босі і винужденілі. Д коли були тут і такі православні батюща, щ намовляли збаламучений ва, ід до ввізду на Схід.

Присувши на Холмацину в осені 1989 р. мя застали тут кряй цілком спільщевий і арусиф кований. Вправді ще буля тут деякі села, щ заховали р зговірну українську м ву, але прилюдно, хочби у місті, говорили тільки польською мовою, а інтелігенція (головно батюшки і російські учителі) послу увались тільки польською або російською мовою.

Вони дуже дивувались, що ми, голичане чя волиняки, хоч вчені, а говоримо "простою мужицькою" мовою. Але погім поволі призвичаїлись і самі вже говорять по українськи та займають деякі пости, які полишали їм г личане чи воляняки повернувши по увільнечні Україна вітчервонах до своєї тіснішьї батькі чиння. Селиня знов або вживали виключи польської мовя, і то також в р даннім жатгю, або х іч туже спольщечої, пр. вазалясь тільки привітом "дзень добря" і т. д. Отиче, завдяжи українській інтелігенції (також горстка місцевої інтелігенції ст ла теж відразу до української національної проці в б. сенатором Люборським на чолі).

Скрізь Холміціна прибрала знов український харак ер. Українська мова і пісня течер вийшля вже и укрытти, так що можна ті п чутя тепер і на вулицях у Хочы, Грубешові і т. д. Керму правоставної Церкви обняв відомий українськ й патріот архиспископ Ілярюя (проф ів ня Онісико) і наказав в аканути р сінську мову з церква. Так і д р свя тут ябо вже зукрагазувалась або ще українізую ься. Вправді є ще багато сія, що говорять ще пользькою мовою пр коло Томаш-ва, Ком рева 1 т. д. а час до часу в іншях се ах ще відновлютье москофілььскі, голошно прокомуністичні вастрої, але вагал-що Холыщана прибрала украінський націэналь чий харчитер і хоч денкі села дуже спо ьщеля, отняче все ж таки осгалось ще «коло 250 . 00 холышан, які вже иризнаються до крайнської національної приналежности.

З-мі:н-, що за Унії хольшане взагалі не переходили на латинство, а за те за православія зуже багато перейшло, Пр. докладно зачю одно село коле Комарева, до в кожної української поднив зерейш в хгось в рр. 1920 - 37 на латин-CTBO, O IBOGRCHO CT . ЮЧИСЬ ПОЛЯКВМИ I TO пілком добровільно, головно через подружжя в поляком ча в полькою. Бо ті, яких ведобровільно, запасаво в 1988 р. до костела всі назад вернуля в до православя. Тому правильно реасумує проф. Дм. Лорошенко у цінній княжці Православна перква в минулому і сучасному житті українського народу", що Украї ська Зедянена Церква краще виповнила своє завдання ніж Православна Церква. B. K.

Установления ція у Генеральному Губернаторстві. На підставі ого юшения в спрамі устано»ления цін у Геверальному Губернаторстві з ня 3 березня ц. р., відсисаного Окружнем старосною, Господарський Уряд. Ебертом, слідує, що веперестерігання ців погигає за собою суворі каря. В розпорядку для поборования подбянняя пон з дня 21. . 1940 р. кажеться, що хто в намірі одержания без равио високого зигку за товари, а зочьеча за предмети щ денного вжитку, жалає або приймає ціна, що перевищують урядово услівнені вапрами, чи теж меже мальні ці в. а. тим самим підкопує за альне добро, буде покарання тяжкою вязянцею, а в окремих карагіднях випадках -- карою емерти. В розпорядку про устій ювання цін з дня 12. іїї, 1940 р. про устійнювавня цін кажеться заче: "Якщо не устійвено мажсимальн«х цін, воо не вид«но інш х відмічних п-станов, можуть б. ти дочущені всі ціни й винагородження, а вијд дакоп жа-гјтов» шва јвершинајп біржені, рянк ві вбо зв чайні, що ося-вень двя 31 го серпня 1939 р., вастількя діня купил наглядно вішля иг ру в ю вайшля нем-зучі шдвашкя коштів, що їх не вселу покрити зченш виям лиску т огу, які існували дви 31-го серпея 1939 р. Нідвишем ченшу навму та аренди груп у вонад стан осягнений дия 31-го сериня 1989 р. недопустимі Врешть в р «вірэняд» у про вивіски цін з дня 26-го сучия 1940 р. каж ться, що х го в ACTUAIS OF BUILD OF BUILDING WE TOвари в сел-п х, виставових ві в х, ітранах вбо ва торы, ві т ргозельчих гилях, на вулиці та члощах, є зобови-ORBXI BIRDOR PT BORRUT BT PERSO IRAS ціну в вім-цья й і українській або польський мових. Ціни подавати все в зало-THE TH I THE TA. За відчесення раси беврог. Годів-

ля пеарыг ст. кула в Н меччині на нясокому рівні завдяки напробованій шляхом досвідзв методі годівлі. Пороводиться там оси вну контролю годінельнях ферм і навіть навменних хліборобсъявх господарств, котрі з-ймаються алекиния бозрыг, доветься про відв-щия-я раси падихом відпинідного добору. Річний приховок у хлів-х Райху був такий печиний, що в його и-движна могла ворястити також годівля безрог у Генеральному Губернатоостві. Своди присавно 3 (ф.) розплодиях штук.

(10)

Закінчення іІ ґрупи самоврядних курсі з. для вишкому дост точної кіль-Восга кандидатів на війтів та се«ретарів вбірявх громад, б. сганиславівської области, апривизовано в Станиславові в част між 21 січня 1942 і 26 лютого 1942 другий курс для ві тів та секретарів. В порівнанню з І-им курси і І курс мав більше кандидатів, нак що довел ся пронадата д а паралельні курся для вій і ів і секр-гарів, а частину квидида-118 — головно молоди х, не м жав будо праймати на курс з огляду на обмежену кількість місць у виклал-я-х салях. На курс було прийнятих 149 каядидатия, в того 72 в огруги станиславивської, 16 а округи коломий ької, 28 в округи калуської, і 11 з округи гор деяської, з кандид тів 4 м ють неоку освіту, 1 не окінчену високу. 30 середню, 89 леповну середню, решка наридню школу. Між «урсантамя було декілька жінчк (на курсі секрет рів) и часі 24 -28 лю о о нідбулися іся ти. На іспитах оув предваний не ег іт самоврядного відділу в дистри ті д-р Ревюк. До ісанту вголюсило я 127 к-идид тів З них 14 здали іспяти на посадняків, 21 на в люснях старшин, 28 на секрет-рів, 52 на вом чинків секр-гарія, 7 на волосних старшин (після 6 місячної пра-тики). В на вочальників од нинчики громад. Після в-кінчення іспятів усі кандил ти розічались и с місця, щоб узятися негайн до ор аніз-ції збіринх гр-мад. Кошти удержання кандидалів на курсі вокрили Окружи Старости, я і їх нисилали на курси. Директор м кур у був реф. О сружного Староства в С ан славові мр Павдус Степ а. - Більшість учасничів курсу «бо вже в конує обовязки волосиих старшии чи секретарів (т м. де вбірні громади вже ворганізовано), вбо дістали вже про ізоричні імевування Іреби замітита, що висадвиків та в л.-с нях ст-ршая і непус в гром-дах до 20 000 меш-свишв Губеризтор, а повид 20:00 мешканци Генерал-Губерватор на ви-сок Окружаого Ста-(B. P.).

Залізничий міст у Переминыі на Сяні, який поляки занщили пілчас німецько-польської війни, кже издбудовавий Сер- ня чистика уже с обть до дисповиц-і мещи-иція в бічи ці ще небудовують. У суботу, 21 лютого відчивен- у вечірних годинах гой міст й ніддано й-го до загального вжигку Тимчасовий дерезники мі-т, який служав

біля пять місяців мешклацям міста, гепор почеля розбирати. Бызи мосту, по давньому большевицькому боці стоїть на перехресті вольсь сий польціянт та кермує рух. м. Крім пьо о є ще багато доро о чказів. Буд іва і відкрагтя мосту дасть багато в мекш д на населения.

національний склад мешканців міста Вянничі. На 1 січня 1942 за есстровано 356 8 менканція, з тиго укла-I пін — 24 і 4, росіян — 3.5:9, жадів — 5 099. Решта прападає на ниш напіо-Baubfocti,

Приклад до наслідування. До переходової станиці для полонених у Львові, що є під вирядом Украївської Красвої Іопомоги П моненим, прихав Спојми кіньми і с ньми муж довіня Українського Окружного Комітету в Бучачі, селяя и М на стирський Андрій і правіз із села 60) (шістьсег) кг. х нба для положених, гли их в иж з кайтын 6 Бучача до Львова 150 км. Він анвав. що його вислала гром да, яка, поборюючи такам робом комунікаційні трудн щі, рішила члиом доказати, що розуыів сприну лодомоги полоневим, ось такі є в нас грэміця і селіна. М. П.

Відміни раковідпорнях каргопель. В околицях, щ э лежать ведалеко місцевостей, у яких появався картоплиный рак, слід управляти лиш такі р дя карт пель, які є відпоряї на пю недугу й ве заражуються нею. Це такі відміни: 1) Кребофесте Кайзеркрове

- 4)	Mapma.t			
	Долковського Розафолія	(середиьо	-рания)	
43	Assenser'es Sema	, .	- /	
-7	washacted isems		.)	
.)	B waparic Padic	7	- (	
	KM Th			
9			-)	
	етьмая		(mrein)	
8,	Юбаль Ріхтера	(середпьо-пізня)		
19)	Маншал Гиденбург Кам-кого	(соредав	O-monn)	
101	P pan : ag :arg :	3 "	. /	
	the state of the s		.)	
111	Пауль В Гиер	(	.)	
15)	Пирнасія Комекого	7 "	- (	
		, "	.)	
101	Пепо Камекого	1 .	1	

Залежно від призначення картопель і роду почви слід внорати до садж вин в вы ш-надлішу з тах відмін. В іми добря краю і власного інтересу -сі х пібороби понималі знернути нильну увиту на вдоровива стай каргисть і юзом гатя властим поборювати бараболяного раза.

(III).

(Dassa)

Самоучок німецької мови.

ЛЕКЦІЯ Х.

Ein Knabe geht in die Schule, Der Arm eines Mannes ist stark, Der Vater gibt einem Bettler Geld, Lh sehe einen Baum in dem Garten. Ich bin ein Schüler. Die Gans ist ein Vogel, Karl ist ein Mann,

Hans ist ein Knabe.

(Один, явийсь) хлопець іде до школи. Рамя мужчини с сильне. Батько дає жебракові гріш. Виджу дерево в огороді (саді). Я € учень. Гуска с птиця. Карло с мужчива. Івась с хловець.

Примітка 34 Замість родіванка **der** кладаться при імениках чоловічого роду танож родівник ein (2 вілміно»: eines, 3 відм. einem, 4 відм. einen), якщо говоримо про особу або річ, яка не є довладно означена.

Примітка 35 іменик, що є присудком, стоїть в вімецькій мові в першім відмінку — в українській мові в першім, а деколи в шестім відмінку.

Ich sehe einen Mann in dem Garten. Er ist Bettler. Der Vater gibt dem Bettler Geld. Er dankt dem Vater und geht. Ich bin ein Mensch. Joseph ist ein Knabe. Du bist ein Schüler.

Die Rose ist eine Blume. Die Duft einer Rose ist angenehm, Ein Schmetterling sitzt auf einer Rose, Ich habe eine Rose, Der Kaufmann verkauft einer Freu

Waren, Der Lehrer prüft eine Schülerin. In der Schu e steht eine Tafel, Ich habe eine Feder.

Запах рожі є приєминй. Мотиль сидить на рожі. Маю рожу. Купець продає пані товарі.

Рожа с китка.

Учитель іспятує ученицю. В школі стоїть таблици. Маю перо.

Примітка 36. Замість родівника die кладеться при імениках жіночого роду ролівник еіпе (2 вілм еіпет, 3 ыдм. еіпет, 4 відм. еіпе), якщо говорямо про венбу або игч, яка не с доклодво озвачена.

Примітка 37. Применик auf=на, при питанню wo ?=де? вимагає третього від-

Hole der Schwester eine Feder! Die Rose ist eine Pflanze. Ich sehe eine Frau. Sie gibt einer Schülerin eine Blume. Eine Katze sitzt auf dem Dache. Die Frau gibt einer Frau Geld.

Das Pferd ist ein Tier. Die Kraft eines Kindes ist nicht groß, Eine Frau gibt einem Kinde Geld, Ich sehe auf der Wiese ein Kaib, ein Schaf, ein Lamm,

Der Schüler hat ein Buch und eine Feder.

Ein Weib geht in die Kirche, in einem Zimmer steht ein Tisch, Auf dem Tische liegt ein Buch,

Кінь є звіра. Сила дитини не с ведика. Паві дає дитиві гріш. Бачу ва луці теля, вівцю, ягва.

Учень мае внижку і неро.

Жінва йде до перкви. В кімваті стоїть стіл. На столі лежить внижва.

Примітка 38. Замість родівника фав кладеться при іменниках середнього розу родіниям еїв (2 відм. еївев, 3 гідм. еї еш, 4 відм. еїв), якщо говорямо про особу або річ, яки ве є докладно означена.

Ein Kind geht in die Schule; es hat ein Buch und eine Feder. Auf dem Dache eines Hauses sitzt ein Vogel. Die Tante gibt einem Kinde Brot und Milch. Der Hund ist ein Tier. Die Kuh ist auch ein Tier.

Die Rosen sind Blumen, Die Pferde sind Tiere, ich sehe dort Kühe, Kälber. Schafe and Lämmer,

Pozzi c EBITER. Коні є звірята. Бачу там корови, телята, вівці і яг-BRTS

Knaben und Mädchen gehen in die Хлоппі. і дівчата йдуть до школи. Schule.

Примітка за Неозначений родівник eim, eim, не має множини. Тому при іменник, при зинх в одинны стоїть неознач ний родівник, не кладеться в множені жодного родівника,

Наматай: Прв іменвикх всіх трьох родів будемо подавити форму 2-го відміншна однини і 1-го нідм. множичи, ба, замючи ті фолми, легко утворить фолми івших підмінков die Rose рожи, 2-яй відм. «дижни der Rose рожі, 1-вй відм. множник фе Вовен рожі — смерочено: die Rose :--,-п). рожи; die Blume квігка, 2 відм. однини der В. жиз катки 1-ий води. мисжини die Biumen кнітки — «корочено: die Blume (--, -n) яв-тья. dn- l'ferd ьівь, 2-кй відм. однали des l'ferdes коми, 1-ий відм. множьни die Plerde комі — скарочено: das Flerd (-es, -e) кінь: das Tier звіря, 2-ий відм. одиння des Tieres звірити, 1-ий відм. множшин die Tiere звірита — скорочено: das l'ier (-(e)s, e) л-илл. die Кић ворова. 2 ий нідм одни и der Кић корови, 1-ий відмівок множини die Kühe корона — скорочено: die Kuh (-, (6) -e) корона; das Kaib теля, 2-ий відм. о пися des Kalbes теляти, 1-яй віды. мв жи-в die Kālber телята — скор чено: dan Kaib (-en (i) -er) vens; dan Schaf ninm», 2-nä ninm, ognunn den Schafen ninni, 1-nä відм »ножани die Schafe вінці — скорочено: das Schaf (-es, -e) вівця: das Lamm ят-я, 3 м8 вілмівок «Завон des Lamma ягвити, 1-ай підми. множини die Lämmer сморичено das Lamm (-(e a, (ā) -er) ягиг; der Knabe хлопедь, 2-ий відм. одинии des Knaben хлопци 1 на въм можини die Knrben хлопці – скороч воз der Knabe (-n, -n) влопець, das Mädchen ді-чин», 2--й відм. однини des Mädchen) дівчиня, 1-ий віди. множиня die Madchen лівчита — скорочено: das Mādchen (-s, --: В слідуючих левщих будемо по ввати в скороченій формі.

Відміна пеозначеного родівника:

	Hawtness	atq fearbox.of	Kin-red pig	Середній рід
	1	ein	ein-e	éin
1	2	ein-es	ein-er	ein-es
ow.	8	ein-e-m	ein-er	ein-em
	4	ein-en	ein-e	ein

ПРОГРАМА ШЕВЧЕНКОВОГО МІСЯЦЯ

Дата	Година	продукція	місце
8. 11:.	12 30	Інавгурац елово Др. вняжинський відкри тя вистави княжки "Шев- ченко і про Шевченка" з корот- ким інформативним словом: Ви- дання тв рів Шевченка— дир. Ставничай.	Велика світлиця І. У Н Т., вул. Горст-Вес сель ч. 4
8. 111.	6 (18)	"Шевченків лист до нації". Реферат Дря Каяжинського. Реферат: "Шевченко і Москва"— проф. Чай-івський	Съітлица У. О. К. вул Герівга ч. 22.
9. 1.1.	7 (19)	Концерт солістів, реферат "Шев- чевко— представник раси".— Інсп. Пахолків.	Світлиця б. "Сокола, вул. Губернаторська 18 (конкретна пр грама додатково)
від 9. ПІ. до 15. ПІ.	9-3 во вол.	Вистава княжкя "Шевченко і про Шевченка"	Велика світлиця і. 'У. Н. Т. вул. Горст-Вес- сель ч. 4.
15. 111	12 - За-раття вистави — інформатив- ний реферат "Шевченко як ма- ляр" — проф. Лукавецький		ве вка свіляця і. У Н. Т. вул Горст-Вес- сель ч. 4
15. 111.	6 (18)	Реферат: Філософія Шевченка, Лар. Ставничий Реферат: Шевченко й жінка, п. О. Луцька	Свидиня У О. К. вул Герінга ч. 22
21. III.	7 (19)	Шкільнай концерт	
22. (1).	4 (16)	геферат: Шевченко й історичне минуле — проф. Каменецький	Світлици У О. К. вул. Герінга ч. 22.
22. 1.1. 6 (18)		вистава в театрі	Світлипя театру
29. 111.	7 (19)	Академія з оефератом "Шевчев- ко-ґенів" – Др. Княжинський	Світлиця б. "Сокола" кул Губернаторська 18. (конкретна програма додатково)

Кооператива "Основа" полукує вегайно фахових крагецьких робітниць, зокрема првкравачки в жіночому кравецтві, Зголошення на адресу: Кооп. "Основа", вул. Г. Герінга 4. 463 (1-7)

Служивця честа і здорова найде від зарьз ваня тя. Зголошения: "Буркут", вул. Квівська ч 24

інтелігентна, чиста і адорова дівчина вотрібна вегайно до 14 місячної дитини. Зголошения: "Буркут", вул. Київська 24.

Робітинць до паковання хемічних виробів в трібно вегайно Зголошеняя: "Буркут", вул Квівська ч. 24.

Кольпортери!

голосіться до кольпортажу "Українського Слова"

в Адміністрації — Станиславів, вул. Адольфа Гітлера, ч. 19. в Українській Книгарні).

Оголошения

Український Окружний Комітет у Станаславові вокляков до життя

ОБЕДНАННЯ УКРАІНЦІВ -ВЛАСНИКІВ РЕАЛЬНОСТЕЙ м. Станиславова.

В проволі стоїть п. др. Осин Маланок, як провідник Обеданвия та п. п. др Мяхайло Литвинович, Осип Вишницький і Махайло Принхан, як його дорадинка.

Ваив-ється українців — власників реальностей (домів, парцель, ґрунтів) все одно, націоналізов»них, чи неваціоналізованих, у власному інтересі зареєструватися в рефераті Обеднавия власників реальностей. Ресстрецію переводиться • починаючи від 9 березня п. р. щоденню. в льокалі Українського Окружного комітету при вул. Г. Герінга ч. 32 (бувща Го уховського на другому поверсі в годинах 10-14.

Др. Осич Мала юн. промідени Обганенна.

Проф. Микола /епкий. FOR BA FOR.

Пошукується до ведення варохінаьного дому відновідної жувщяви. Наниківка, пошта Лисець, коло Станьславова. 464 (1 8)

УЧИТЕЛ!

Вже вийшов посібник для І-шої кляси та для провідниць дитячих садків

"НАША РАДІСТЬ"

Збірка казок і гіршиків — накладом видавництва "ДО СВІТЛА". — ціна 2.50 зол.

Головний склад

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ І СКЛАД ПАПЕРУ М. САМОВЕРСЬКИЙ СТАНИСЛАВІВ, вул. А. Гітлєра ч. 19.

435 (1-3)

Передплатники!

Передплата "Українського Слова" на WICERL BRHOCHTL

при відборі в Кингарні 2.60 вол. із доставою довів . . . 3.40 _

Передвлату зголошувати усво, висъменно, або телефонічно в Адміністрації "Українського Слова": Станкславів, вул. Адоль в Гітлера ч. 19. Українська Кингария : Телефон ч. 18-63

Відповідальний редактор: Дмитро Греголинський.

Видавництво:

Українське Виданиятно часописів і журналів для дистрикту Галичина Льнів.

Реданція:

Стапиславів, вул. Лесі Українки ч. 3/1. телефон ч. 16-53.

Адмівістрація й експедиція: Станиславів, вул. А. Гітлера ч. 19. телефон ч. 18-63.